Ludmila HOMETKOVSKI
Universitatea Liberă Internațională, Chişinău, Republica Moldova

TRIADA CONȚINUT / FORMĂ / CALITATE ÎN TRADUCEREA TEXTULUI JURIDIC COMUNITAR

Grație colaborării internaționale şi schimbului de experiență, activitatea de traducere dintr-o limbă în alta (dintr-un limbaj specializat în altul) a devenit o practică răspândită pe glob şi este în creştere continuă.

La nivelul Uniunii Europene (UE), se manifestă un viu interes față de chestiunile lingvistice, complexitatea lingvistică fiind o problemă care influențează în mod direct sau indirect o întreagă varietate de sectoare ale politicii UE. Gama acestora poate fi extrem de largă, de la cele mai recente inițiative de încurajare a cetățenilor europeni să învețe mai multe limbi străine, până la introducerea unor noi limbi oficiale (LO) odată cu aderarea noilor state membre.

Pentru a asigura buna sa funcționare, un sistem multilingv ca acel al UE trebuie să se sprijine pe lingvişti profesionişti. Rolul serviciilor lingvistice în diferitele instituții şi organisme ale UE este de a promova şi consolida comunicarea multilingvă în Europa şi de a-i ajuta pe europeni să înțeleagă politicile respective. Uniunea adoptă legi care se aplică direct cetățenilor şi societăților din statele membre; este, deci, perfect legitim ca aceştia, precum şi instanțele naționale, să aibă acces la actele respective într-o limbă pe care o înțeleg. Mai mult decât atât, cetățenii Uniunii au dreptul să participe la construcția europeană şi trebuie să poată face acest lucru în propria lor limbă. Activitatea de traducere a instituțiilor UE sporeşte gradul de deschidere, legitimitate şi eficiență al Uniunii. Sarcinile lor exacte şi metodele de lucru variază în funcție de rolul fiecărei instituții.

Atât cercetările în domeniu, cât şi practica profesională (inclusiv şi a noastră), ne permite să afirmăm că o bună traducere trebuie să exprime conținutul textului-sursă, să păstreze stilul acestuia şi să conțină formele de exprimare pe care le utilizează locutorii nativi ai limbii-țintă. Dacă traducătorul a reuşit să transmită aceste nuanțe în textul-țintă utilizând o limbă corectă din punct de vedere gramatical şi semantic, putem aprecia traducerea ca fiind calitativă.

Actualmente, un loc notoriu în domeniul traducerii îi revine traducerii efectuate cu ajutorul calculatorului. Acest gen de activitate îşi croieşte calea prin anii '60 ai secolului al XX-lea, pentru a se perfecționa şi extinde ulterior cu paşi rapizi. Astfel, apare traducerea automată care se bazează pe bănci de date ce cuprind un număr enorm de fişe multilingve pentru termeni, pentru problemele de limbă (semantică, morfologie, stilistică etc.) şi de traducere (frazeologie, sintagme etc.), cantitatea fişelor de diferite tipuri cifrându-se uneori la milioane. Cu toate acestea, traducerea automată, în pofida faptului că a înregistrat importante progrese în ultimul timp, continuă să rămână imperfectă. Astăzi este posibilă traducerea prin sistemele de traducere automată doar în domenii foarte exacte, precum sunt domeniile tehnice, care se constituie practic din termeni, adică prezintă un grad înalt de tehnicitate. În viziunea noastră, traducerea automată este inaplicabilă în traducerea textului juridic, inclusiv a textului juridic comunitar (TJC), deoarece calculatorul nu este capabil să „deverbalizeze" (Seleskovitch, 1975: 37) şi să înțeleagă informația din mesaj. Calculatorul decodează, dar nu şi deverbalizează. Maşina întâmpină dificultăți enorme în traducerea polisemilor, sinonimelor, omonimelor, omografelor etc. Ambiguitatea de sens, care nu

BDD-A3156 © 2010 Editura Europlus
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 23:57:09 UTC)

prezintă dificultăţi insurmontabile pentru traducătorul personalizat, este o întreagă problemă pentru maşină. Sistemul de traducere automată poate da doar o idee generală despre sensul unui text scris într-o limbă pe care nu o cunoaşteţi absolut deloc, riscul de interpretare greşită fiind destul de ridicat.

Este evident că traducătorul poate să recurgă la ajutorul maşinii ca instrument de redactare şi formatare tehnică a textului, de asemenea, pentru reformularea unor pasaje etc. Bineînţeles că toate aceste operaţiuni care până nu demult prezentau o adevărată problemă (transcrierea manuală, retaparea cu ajutorul maşinelor de tipărit a variantei finale, corectarea greşelilor de tipar etc.) odată cu apariţia calculatoarelor au dispărut din activitatea traducătorilor, rentabilitatea activităţii de traducere sporind considerabil. De asemenea, traducătorul poate să recurgă la folosirea unor dicţionare electronice şi a bazelor de date, cu condiţia că sursele respective sunt credibile, aparţin unor organizaţii de autoritate în domeniu şi că autorii îşi asumă responsabilitatea în ceea ce priveşte conţinutul acestor produse terminografice. Cu regret, deseori, aceste baze sunt enorm de scumpe şi nu pot fi consultate online gratuit. De aici, necesitatea creării propriilor baze de date (Vezi, de exemplu, baza de date terminologice *InfoTerminographe Communautaire* disponibilă online gratuit pe blog-ul autoarei: lhometkovski.ulim.md).

În opinia noastră, abordarea problemelor legate de traducerea textului juridic presupune, în primul rând, cunoştinţe elementare a dreptului ca atare, deoarece traducerea juridică este o cofruntare a diferitor ramuri de drept, chiar dacă acestea din urmă fac parte din acelaşi sistem juridic. Cercetătorii insistă asupra faptului că principalele probleme în traducerea juridică decurg din necesitatea de a transpune mesajul dintr-un sistem juridic în altul, definiţiile, originile istorice, instituţiile, procedurile etc. fiind diferite pentru aceste sisteme (Koutsivitis, 1988: 44; Gémar, 1979: 44; Šarčević, 1985: 28). Atât juriştii, cât şi traductologii remarcă faptul că, între diferite sisteme juridice, există diferenţe structurale condiţionate de decuparea diferită a realităţii juridice, având drept rezultat prezenţa unor noţiuni şi concepte fără echivalenţe (de exemplu, *Common law, trust, equity*, în engleză, *magistrature du parquet, huissier de justice, conseil de prud'hommes*, în franceză). Diferenţele în chestiune constituie o problemă majoră pentru actul adecvat de traducere, deoarece acesta din urmă necesită competenţe specifice pentru a efectua transferul realităţii juridice-sursă în realitatea juridică-ţintă. De aici, existenţa opiniei destul de răspândite printre jurişti despre intraductibilitatea unor termeni (Kerby, 1982: 10; Bergmans, 1987: 97; Dumon, 1991: 293; David, 1974: 273; Šarčević, 1997: 233) şi justificarea de către aceştia a împrumutului şi a calculului semantic. Aceste dificultăţi întâmpinate de jurişti sunt, din păcate, în plină măsură, valabile pentru traducător.

Chiar dacă admitem că sistemele juridice ale celor 27 de state membre ale UE sunt perfect armonizate şi că traducerea TJC nu ridică problema diferenţelor de sistem, oricum în sarcina traducătorului rămân alte probleme de rezolvat, cum ar fi transferul corect şi complet al conţinutului, păstrarea formei şi stilului propriu pentru textul-sursă şi, nu în ultimul rând, calitatea traducerii în textul-ţintă. Din acest punct de vedere, considerăm triada conţinut/formă/calitate drept o condiţie obligatorie şi indivizibilă în realizarea traducerilor juridice comunitare.

Pentru transferul corect al sensului juridic, traducătorul foloseşte, de obicei, sursele terminografice specializate bilingve şi/sau plurilingve, precum şi contextele de utilizare în vederea confirmării corectitudinii termenului ales. În cazul în care echivalentul respectiv lipseşte în dicţionare, se recurge la traducerea descriptivă (explicativă) sau se păstrează termenul în original. Acest model ar fi o soluţie pentru traducerea textului juridic aparţinând

BDD-A3156 © 2010 Editura Europlus
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 23:57:09 UTC)

unui singur stat, or, dreptul transnațional necesită un transfer al conținutului, prin concepte şi categorii care sunt caracteristice universului lingvistic din întreg spațiul comunitar, deoarece dreptul comunitar se fondează pe valori şi principii comune pentru întreaga arie geopolitică. În această ordine de idei, este oportun să amintim că P. Ricoeur a formulat chiar un principiu al "traductibilității universale", ca o condiție *a priori* a comunicării intelectuale: "Traducerea este o stare de fapt, traductibilitatea este o stare de drept. (...) Ea [traducerea] presupune mai întâi existența unor traducători bilingvi, (...); apoi ea constă în căutarea celei mai bune adecvări cu putință între resursele proprii limbii-gazdă şi cele ale limbii de origine; în acest sens, nu merită să prețuim modelul orgolios al "spolierii egiptenilor" (...), ci, mai degrabă, modelul mai modest propus de von Humboldt, al înălțării propriei limbi la nivelul geniului limbii străine, mai ales atunci când este vorba de creații originale ce constituie o provocare pentru limba gazdă" (Ricoeur, 2005: 48). Observațiile lui P. Ricoeur au o foarte clară aplicabilitate şi în domeniul traducerii TJC.

Specialiştii recunosc că un traducător profesionist trebuie să dea dovadă de următoarele competențe: competență gramaticală, sociolingvistică, discursivă şi strategică (Bell, 2000: 59-60) .

1. Competența gramaticală presupune cunoaşterea regulilor de cod, de vocabular, de formare a cuvintelor, de pronunție/scriere pe litere şi de structurare a propozițiilor;

2. Competența sociolingvistică presupune cunoştințe de semiotică, capacitatea de a produce şi de a înțelege enunțurile în context, abilitatea de a percepe sensul real conferit de subiect, de statutul participanților, de scopul interacțiunii etc.;

3. Competența discursivă presupune capacitatea de a combina forma şi sensul pentru a obține texte scrise sau orale de diferite genuri, cu un caracter unitar. Traducătorii (inclusiv de texte juridice) trebuie să evite comiterea greşelilor de sens, de contrasens, de nonsens.

4. Competența strategică presupune stăpânirea strategiilor de comunicare, cu scopul eficientizării comunicării.

Traducătorul acquis-ului comunitar are sarcina de a traduce texte legislative publice (tratate, convenții, directive, protocoale etc.) şi nu texte juridice private (acte notariale, contracte de căsătorie, de vânzare-cumpărare a proprietăților etc.) În instituțiile europene, se traduc documente de natură legislativă, politică şi administrativă, care sunt complexe şi extrem de riguroase în ceea ce priveşte forma şi conținutul. De aceea, repetiția şi respectarea cu strictețe a structurii şi a regulilor stilistice sunt semne de bună practică. Instrumentele electronice de traducere asistată sunt foarte utile în acest scop. Documentul tradus trebuie să corespundă formal (avem în vedere structura, şablonul) cu textul-sursă, fapt care permite identificarea exactă a oricărei părți din original. Actele dreptului comunitar respectă cu strictețe această regulă. De exemplu, în culegerea de acte normative comunitare în limbile română, engleză şi franceză observăm paralelismul strict al alineatelor în toate cele trei limbi:

Directiva Parlamentului European şi a Consiliului 2001/84/CE din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale	**Directive 2001/84/EC of the European Parliament and of the Council of 27 September 2001 on the resale right for the benefit of the author of an original work of art**	**Directive 2001/84/CE du Parlement europeen et du Conseil du 27 septembre 2001 relative au droit de suite au profit de l'auteur d'une oeuvre d'art originale**

BDD-A3156 © 2010 Editura Europlus
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 23:57:09 UTC)

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,	THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,	LE PARLEMENT EUROPEEN ET LE CONSEIL DE L'UNION EUROPEENNE,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, în special art. 95,	Having regard to the Treaty establishing the European Community, and in particular Article 95 thereof,	vu le traité instituant la Communauté européenne, et notamment son article 95,
Întrucât:	Whereas:	Considérant ce qui suit:
(1) În domeniul dreptului de autor, dreptul de suită (...)	(1) In the field of copyright, the resale right (...)	(1) Dans le domaine de droit d'auteur, le droit de suite (...)

Totodată, vom preciza ca versiunea engleză şi cea franceză a actului dat (directivele făcând parte din legislaţia europeană care se aplică direct tuturor cetăţenilor UE) nu sunt traduceri în sensul direct al cuvântului, dar prezintă rezultatul unei coredactări a actelor comunitare paralel în toate LO ale UE la momentul edictării actului. La momentul adoptării directivei date, limba română, spre deosebire de engleză şi franceză, nu era una din limbile UE şi, prin urmare, versiunea română este o traducere. Alte documente (de exemplu, comunicările cu autorităţile naţionale, hotărârile adresate persoanelor fizice sau juridice şi corespondenţa) nu sunt traduse decât în limbile necesare.

Folosirea tuturor LO îmbunătăţeşte transparenţa, legitimitatea şi eficacitatea Uniunii şi a instituţiilor sale. Textul juridic care defineşte politica lingvistică a UE este Regulamentul nr. 1/1958 al Consiliului, care, modificat, fixează regimul lingvistic al Comunităţii Economice Europene, enumerând limbile oficiale şi stabilind când şi în ce condiţii trebuie folosite. În plus, Tratatul de instituire a Comunităţii Europene consacră în legislaţia primară principiul potrivit căruia instituţiile UE trebuie să comunice cu interlocutorii lor din statele membre în limba oficială aleasă de aceştia. Comisia Europeană lucrează zilnic în trei limbi (engleza, franceza, germana) şi nu foloseşte toate LO decât în scopul informării şi al comunicării cu publicul, prin urmare, actele comisiei se traduc. Din contra, Parlamentul European, include membri care au nevoie de documente de lucru în propria lor limbă: în acest context, multilingvismul se impune încă de la început. Dezbaterile în parlament au loc simultan în toate LO ale UE, parlamentarii, fiecare în limba lui, articulând noţiuni, principii şi reguli, redactate mai apoi în fiecare limbă. Luându-se în considerare dificultăţile şi riscurile traducerii, au fost elaborate modalităţi de redactare legislativă: redactarea bilingvă şi redactarea paralelă (coredactarea) (Bergeron, 1995: 48-49). Faptul coredactării paralele decurge chiar din textele tratatelor: *Prezentul tratat, denumit Tratatul de la Lisabona, redactat într-un singur exemplar* (*drawn up in a single original/rédigé en un exemplaire unique*), *în limbile bulgară* (... se enumeră în ordine alfabetică toate LO ale UE), *textele redactate în aceste limbi* (*the texts in each of these languages/les textes établis*) *fiind egal autentice, va fi depus în arhivele* (...)

BDD-A3156 © 2010 Editura Europlus
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 23:57:09 UTC)

(Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană şi Tratatul de Instituire a Comunităţii Europene (2007/C 306/01), 2008: 176].

În baza fragmentului din Directiva Parlamentului European şi a Consiliului 2001/84/CE citat *supra*, vom semnala unele caracteristici proprii pentru traducerea TJC în limba română:

a) Denumirile organelor emitente se traduc în limba română în forma lor originală, trunchierea şi folosirea abrevierilor (sau invers desfăşurarea) fiind posibile doar în textul original al legiuitorului. Ex.: LE PARLEMENT EUROPEEN ET LE CONSEIL DE L'UNION EUROPEENNE - PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE (şi nicidecum PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UE); **Directive 2001/84/CE du Parlement européen et du Conseil - Directiva Parlamentului European şi a Consiliului 2001/84/CE** (şi nicidecum **Directiva Parlamentului European şi a Consiliului Uniunii Europene** (sau **UE**) **2001/84/CE).** Traducătorul nu are această libertate, rolul lui fiind să transmită voinţa legiuitorului prin prisma triadei conţinut/formă/calitate;

b) Totodată, observăm paralelismul grafic ce ţine nu doar de alinierea textului, dar şi de modelele de formatare ale acestuia: utilizarea caracterilor aldine în titluri, scrierea completă a cuvintelor cu majuscule etc. Traducătorul este obligat să ţină cont şi de aceste aspecte în formatarea traducerii sale;

c) Semnalăm, în acelaşi timp, necoincidenţa ortografierii denumirilor de organisme internaţionale din perspectiva utilizării literilor iniţiale din cuvinte. A se compara, de exemplu, *the Treaty establishing the European Community* (European şi Community – cu majuscule) şi le *traité instituant la Communauté européenne* (Communauté – cu majusculă, iar européenne – cu minusculă), sau *Tratatul de instituire a Comunităţii Europene* (Comunităţii şi Europene – cu majuscule). Acest fenomen nu violează paralelismul pus în discuţie şi reiese din specificul fiecărei limbi concrete, mai exact, din standardul aplicat de fiecare limbă în scrierea denumirilor organismelor internaţionale, traducătorul fiind obligat să cunoască şi să respecte normele corespunzătoare ale limbilor din care şi spre care traduce;

d) Toponimele şi datele calendaristice care figurează în actele europene se traduc în conformitate cu normele în vigoare: *Fait à Bruxelles, le 27 septembre 2001 – Adoptată la Bruxelles, 27 septembrie 2001 – Done at Brussels, 27 September 2001*; *La convention de Berne – Convenţia de la Berna – The Berne Convention* etc.;

e) Numele proprii de persoane îşi păstrează forma originală, iar funcţiile deţinute de acestea se traduc: *La présidente* N. Fontaine – *The President* N. Fontaine – *Preşedintele* N. Fontaine. Semnalăm că forma feminină „*La présidente*" se traduce în română „*Preşedintele*", deşi DEX-ul atestă şi forma „*Preşedintă*";

f) Actele europene, emanând simultan de la mai multe organisme, se semnează către toţi reprezentanţii acestora, de regulă, de cel mai înalt responsabil. Traducătorul nu poate omite numele sau funcţiile din act, ele făcând parte din document.

Elementele menţionate mai sus au o importanţă majoră în traducerea textelor comunităţii europene şi se aplică uniform în toate limbile UE. Atunci când se traduce un act juridic comunitar într-o limbă neoficială (rusa, de exemplu), se impune principiul suprapunerii absolute a aceluiaşi conţinut, dar exprimat într-o altă limbă decât cele 23, „textele redactate în aceste limbi fiind egal autentice". Prin urmare, textele UE reprezintă un întreg, ele toate având statut de texte originale („*a single original*"/„*un exemplaire unique*"), astfel încât nu pot conţine interpretări ambigue şi, în consecinţă, nu pot avea efecte diferite în statele UE.

Evident, redarea cu precizie a conţinutului în integralitatea sa este o regulă generală pentru toate tipurile de traduceri. Cu toate acestea, dacă în cazul unor traduceri se poate beneficia de o anumită marjă de manevră (de exemplu, în lipsa unei echivalenţe, se pot

BDD-A3156 © 2010 Editura Europlus
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 23:57:09 UTC)

prezenta explicații sub formă de note în josul paginii sau de parafrazare chiar în interiorul textului), TJC este drastic în această privință, fapt care elimină apariția oricărei probleme de redare a sensului dacă traducătorul cunoaşte sistemul juridic. În acest sens, dificultatea majoră în traducerea TJC rezidă nu în probleme de ordin lingvistic, dar, mai degrabă, de ordin extralingvistic, cum ar fi lipsa de cunoştințe indispensabile pentru a înțelege (!) textul.

După cum am menționat anterior, traducătorul nu are dreptul să-şi permită omiteri din text. Într-adevăr, omiterile materiale (de exemplu, omiterea unui fragment de text din diferite motive, cum ar fi neputința de a traduce ca rezultat al neştiinței, omiterea unor date speciale, cum ar fi referirile la alte acte etc.), cauzează, la rândul lor, omiteri conceptuale (de sens), care pot provoaca conflicte juridice cu repercusiuni grave pentru toată zona de aplicare a acestui act oficial. De aici decurge responsabilitatea traducătorului şi statutul acestuia de coredactor (nu vom confunda noțiunea dată cu cea de coautor, în măsura în care traducătorul nu creează norma, el doar coparticipă în calitate de mesager al realității juridice la procesul de internaționalizare). Munca traducătorilor permite, în mod special, UE să-şi respecte obligațiile juridice în ceea ce priveşte comunicarea cu publicul.

Cât priveşte cele şapte procedee tehnice de traducere descrise în literatura de specialitate (Vinay şi Darbelnet, 2000), etapele (Delisle, 1984) şi nivelele (Guțu, 2007) traducerii, acestea au o clară aplicabilitate şi în traducerea TJC.

Aşadar, traducerea TJC se va considera calitativă dacă traducătorul:

a) va izbuti ca: conținutul textului-sursă şi al textului-țintă să fie acelaşi; structura textului să conțină elementele inevitabile pentru tipul dat de TJC; traducerea efectuată să aibă acelaşi rezultat şi efect juridic, ca şi textul-sursă;

b) va cunoaşte: noțiunile juridice fundamentale şi comunitare pentru orientare în textul juridic; terminologia juridică în limbile implicate în traducere (considerăm terminologia comunitară ca absolut traductibilă prin stabilirea echivalentelor terminologice comunitare); regulile privind aspectul funcțional-stilistic şi lexical-semantic al limbajului-țintă; legitățile transformărilor gramaticale şi sintactice în traducere.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

Bell, T. Roger (2000). *Teoria şi practica traducerii*. Bucureşti: Polirom.

Bergeron, Robert (1995). *La formulation du droit*. In: Snow, G*é*rard et Vanderlinden, Jacques (eds.). *Français juridique et science du droit*. Bruxelles: Bruylant, p. 45-50.

Bergmans, Bernhard (1987). *L'enseignement d'une terminologie juridique étrangère comme mode d'approche du droit comparé: l'exemple de l'allemand*. In: *Revue internationale du droit comparé*, nr. 1, p. 90-110.

David, Ren*é* (1974). *Les grands systèmes de droit contemporains*. Paris: Dalloz.

Delisle, Jean (1984). *L'analyse du discours comme méthode du traduction*. Ottawa: Ed. de l'Université d'Ottawa.

Directiva Parlamentului european şi a Consiliului 2001/84/CE din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale. In: *Drept comunitar al proprietății intelectuale. Dreptul de autor şi drepturile conexe*. Bucureşti: C.H.Beck, 2008, p. 176-198.

Dumon, ***Frédéric (1991)***. *Le langage du droit*. In: Ingber, Léon et Vassart, Patrick (eds.). *Le langage du droit*. Bruxelles: Nemesis, p. 277-296.

Gémar, Jean-Claude (1979). *La traduction juridique et son enseignement: aspects théoriques et pratiques*. In: *META*, nr. 1, vol. 24, p. 35-53.

Guțu, Ana (2007). *Théorie et pratique de la traduction*. Chişinău: ULIM.

Kerby, Jean (1982). *La traduction juridique: un cas d'espèce*. In: Gémar, Jean-Claude. *Langage du droit et traduction. Essais de jurilinguistique*. Montréal: Linguatech Collection et Conseil de la langue française, p. 9-14.

BDD-A3156 © 2010 Editura Europlus
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 23:57:09 UTC)

Koutsivitis, Vassilis (1988). *La traduction juridique. Etude d'un cas: la traduction des textes législatifs des Communautées européennes et en particulier à partir du français vers le grec*. Thèse de dr. Paris: ESIT.

Ricoeur, Paul (2005). *Despre traducere*. Iaşi: Polirom.

Seleskovitch, Danica (1975). *Langage, langue et mémoire*. Paris: Minard.

Šarčević, Susan (1985). *Translation of culture-bound terms in laws*. In: *Multilingua*, nr. 3-4, p. 127-133.

Šarčević, Susan (1997). *New Approach to Legal Translation*. The Hague/London/ Boston: Kluwer Law International.

Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană şi Tratatul de Instituire a Comunității Europene (2007/C 306/01). In: *Revista română de Drept Comunitar*, 2008, nr. 1, p. 53-201.

Vinay, Jean-Paul et Darbelnet, Jean (2000). *Stylistique comparée du français et de l'anglais*. Paris: Didier.

RÉZUMÉ

LA TRIADE CONTENU/FORME/QUALITÉ DANS LA TRADUCTION DES TEXTES JURIDIQUES COMMUNAUTAIRES

L' auteur de cet article analyse les conditions considérées nécessaires pour la traduction des textes juridiques, surtout la traduction des textes appartenant au domaine de la loi communautaire. Le point de départ de cette recherche est l' analyse de la nature de la loi qui influence le procès de rédiger et de traduire les textes juridiques. La traduction juridique comporte deux obstacles majeurs : le premier regarde les différences dans le système judiciaire et le deuxième signale les différences dans le système linguistique. L'article suggère quelques moyens possibles de résoudre les problèmes qu'on rencontre dans l'activité de traduction.

MOTS- CLÉS *: loi communautaire, texte juridique, traduction du texte juridique, réalité juridique, nature du texte juridique.*

BDD-A3156 © 2010 Editura Europlus
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-13 23:57:09 UTC)